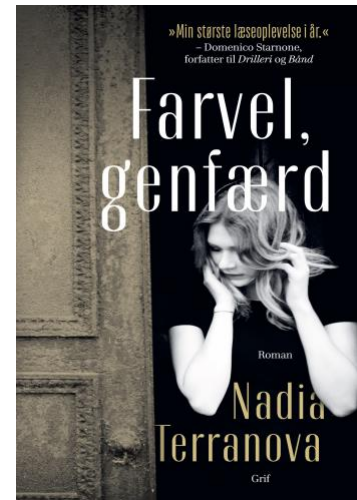


Læsegruppemateriale

Nadia Terranova
FARVEL, GENFÆRD
På dansk ved Nina Gross
Roman

Min største og mest bevægende læseoplevelse i år.” – Domenico Starnone, forfatter til *Bånd* og *Drilleri*



Den 36-årige Ida rejser fra Rom, hvor hun bor med sin mand, tilbage til Messina på Sicilien. Hun skal hjælpe sin mor med at tømme den lejlighed, hvor hun er vokset op. Da Ida var 13 år gammel, forlod hendes far deres fælles hjem uden at sige noget til nogen. De hørte aldrig fra ham igen, han blev aldrig fundet. Idas mor valgte tavsheden og talte aldrig med sin datter om det der var sket, selv om det fyldte det hele i deres liv. Den undertrykte vrede kom til udtryk i årelange fejder med nabofamilien om den fælles tagterrasse. I Ida bliver den fraværende far til et sort hul, der suger al kraft og energi til sig – i hendes venskaber og i hendes senere liv som voksen kvinde. Hun er bundet til den far, der ikke var der. Hendes liv er underligt tømt for følelser, hun er på vagt og mistænksom over for enhver form for begær.

I de skelsættende uger hun tilbringer i sit barndomshjem, dukker "genfærdene" af faderen op, i fotoalbummer, i mødet med en gammel klassekammeret, i samtalerne med moderen. En afgørende begivenhed fører til, at Ida omsider kan fordrive sin fars genfærd fra sit liv.

NADIA TERRANOVA er født 1978 i Messina. Hun debuterede i 2015 med romanen *Gli Anni al Contrario*, som hun fik adskillige priser for. Hun har også skrevet børnebøger. I 2018 udkom hendes anden roman, *Farvel, genfærd*. Den blev omtalt som en af de bedste udgivelser i 2018 i Italien og var shortlistet til landets fineste litteraturpris, Strega-prisen. Romanen er hendes første på dansk og oversat af Nina Gross.

SPØRGSMÅL TIL ROMANEN.

1. Moren arbejder på et museum, lejligheden er støvet og fugtig som et museum, hvilken stemning satte romanen dig/jer i?
2. Hvad menes der, når Ida siger: »Hvis jeg havde prøvet at more mig, ville familiens døde dukke op for foden af min seng og stirre på mig i tavshed«?
3. Faren forsvinder lige omkring de dødes dag, og Ida får som 13-årig sin menstruation, ser du/I en sammenhæng mellem død og liv her?
4. Savnet af faren lammer Ida, men lammer det også hendes evne til at se faren i et mere nuanceret lys?
5. På side 75 står der: "(...) vi var to træer, plantet på forskellige tidspunkter, og det havde været hendes lod at vokse først, det gjorde hende ikke til en forælder, ligesom det at være født senere ikke gjorde mig til en datter, tværtimod: Jo mere vi voksede, desto mere var vi planter der måtte dele den samme jord, den lille var nødt til at strække sig lidt og sno sig for at iagttage den store, udsætte sine grene og blade for risikoen for regn og sol." Når du/I læser dette, hvordan forstår du/I så relationen mellem Ida og moren? Og fremstår moren anderledes andre steder i romanen?
6. Hvordan håndterer moren sorgen over faren og ægtefællen, Sebastiano Laquidara, og adskiller den sig fra Idas?
7. Hvad er det Ida må erkende i sit forhold til veninden Sara?
8. Hvilken betydning har havet for Ida, som hun i romanens åbning drømmer, at hun drukner i, og hvilken betydning har vandet med eksempelvis lejlighedens fugtpletter generelt for romanen?
9. Messina på Sicilien ligger ved Scylla og Charybdis, der både er to geografiske punkter, men det er samtidig også to havuhyrer fra både Homers *Odysseen* og den romerske mytologi. I *Odysseen* er det to kvindelige vogtere af et smalt stræde, som Odysseus og hans mænd skal igennem. De er frygtindgydende og symboliserer hhv. klippeskæret og malstrømmen. Scylla skildres som en hundelignende kvinde, der ifølge Ovids *Forvandlinger* oprindeligt var en smuk pige, der bliver forvandlet til et dæmonisk glammende dyr, der fortærer søfolk. Og i romanen står der på side 66 og 67, netop med reference til Scylla og Charybdis: "Men det, der ikke kan udfolde sig frit, går hele tiden til bunds, og det tjener myterne til at huske." Hvad menes der her?
10. Hvordan oplever du/I relationen mellem Ida og hendes mand, Pietro – og stemmer den overens med den fremstilling af ægteskabet som Ida giver sin mor?

11. Hvordan har sorgen indflydelse på Idas egen fysiske og følelsesmæssige formåen?
12. Hvad mener Ida, når hun siger: »Hvis det sker for kroppen, er det ikke sket i virkeligheden«. Om dengang hun for første gang havde sex med en ældre mand på stranden?
13. Hvilken betydning får Nikos og hans historie for Ida?
14. Nikos' mor kommer fra Kreta, og romanen trækker på mytiske referencer. Kan man se Nikos og hans historie som en Ariadnetråd (På Kreta udstyrer Ariadne sin elskede, Theseus, med et rødt garnnøgle, så han kan komme helskindet ud af labyrinten på Knossos efter at have dræbt uhyret Minotauros), hvor netop Nikos og hans historie bliver den røde tråd, der hjælper Ida ud af labyrinten og traumet?
15. Romanen kredser hele tiden om at kunne være i nuet – hvorfor er det så svært?
16. Hvad er der med den røde dåse?
17. Romanen folder både tiden ud og ind. Som om alt er gået i stå, hvor uret standser 6:16, da faren går ud ad døren – men fortsætter til 6:17 i slutningen af romanen, hvordan tolker du/I det?
18. Hvordan bruges sproget til at besjæle den psykiske tilstand, som Ida er i?
19. Romanen er opdelt i tre dele: Navnet, Kroppen og Stemmen. Inden for de tre dele er der kapitler med selvstændige titler, mens andre kaldes for nocturne 1,2,3 osv., som inden for musikken er en betegnelse for et musikstykke af drømmende, sværmerisk stemningsindhold uden en bestemt form. Og i sidste del hedder et kapitel ”Som en nocturne”, og romanen afsluttes med 8. nocturne. Betød overskrifterne noget for din/jeres læsning? Og hvis ja, hvilken?
20. Hvordan oplevede du/I selve læsningen af bogen, var den sværere i begyndelsen og flød ligesom til sidst?
21. Hvordan tror du/I relationen til Pietro (hvis navn betyder klippe) bliver, når Ida vender tilbage til Rom?

Se også <https://forlagetgrif.dk/> for yderligere materiale. Du er også velkommen til at skrive til forlaget – ros, kritik, forslag, spørgsmål til materialet, kommentarer mm. – på e-mail: charlotte@forlagetgrif.dk